

عنوان مقاله:

روش های برنامه ریزی طراحی مسکونی در بافت قدیم شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

چیمین حسینی - کارشناسی ارش باستان شناسی گرایش اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی ابهر، ایران، دانشجوی کارشناسی ارشد معماری،
دانشگاه آزاد اسلامی مراغه، ایران

خلاصه مقاله:

طی سه دهه اخیر قرن بیستم، در سیاست ها، نگرش ها و طراحی بخش مسکن، تحولی سریع و ناگهانی به چشم می خورد. در همین دوره، مناطق تاریخی شهری، در سطح جهانی مورد عنایت خاص قرار گرفته اند. و بر همین اساس سیاستمداران، نهادهای دولتی، سازمانهای غیر دولتی، مهندسان، معماران و شهرسازان و غیره در زمینه برنامه ریزی و طراحی ساخت و ساز جدید، نوسازی، مرمت، بازسازی و بهره برداری مجدد از این مناطق، اقداماتی اتخاذ کرده اند. این عدد نه تنها از تخریب مناطق مسکونی سنتی به منظور احداث برجهای رفیق نوگرایانه جانبداری نمی کنند، بلکه خواهان حفاظت از این مناطق بوده و درصددند تا در زمین های بایر این مناطق تاریخی، اقدام به ساخت و ساز کنند. چنانچه برنامه های مسکن در مقیاس کلان در دو نمایشگاه بین الملل ساختمان سازی در برلین، محله هانزا در سال 1957 و طراحی مسکن از طریق ساخت و ساز در مناطق تاریخی شهری برلین مرکزی و در طول مرز برلین شرقی سابق در سال 1987 را با هم مقایسه کنیم، بیشتر متوجه این تغییر نگرش می شویم. به طور کلی مقاله حاضر علاوه بر درج تجربیات آموختنی از برلین، بر مسائل و امکانات طراحی مسکن در بافت قدیم شهری تاکید داشته و روش های برنامه ریزی و طراحی، کاربرد مناسب فنون و مصالح ساختمانی، ابعاد مالی و معماری آن را مطرح خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

طراحی مسکن، برلین، روش های برنامه ریزی، بافت قدیم شهری، مناطق شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973670>

